

törökországi levelek

György Attila

TIMUR KAPITÁNY LEVELEI TEKIRDAĢBÓL, NEVEZETT RODOSTÓBÓL (X.)

HUSZONNEGYEDIK LEVÉL, ÚTILAPI
KEDVES, SZERELMETES RÓZSI NÉNÉM!

Adjon neked a magasságos Fennvaló, az Egyetlen és Mindenható hosszú életet, legyen az almod mindenkor rózsailatú, hetven bülbülmadár énekeljen a füledbe, és hetven cinkével tölthesd kedvedet.

A Magasságos növegye hosszúra bajszodat.

Jó híreim vannak.

Az történt, hogy a minap elmentem és felkerestem Juszuf agát, aki a kikötői halfej-biznisznek (volt) a feje, és hosszasan, békésen eldiskuráltunk.

Alig kellett megtépni a füleit, harminckétszer fejbe üsem és háromszor hasba rúgjam, rendkívül jóindulatú lett, hiába, öreg, ravasz, tapasztalt macska, sikerült meggyezésre jutnunk.

Mostantól a halfej-biznisz 51 százaléka az enyém, cserében ő kap 49 százalékot.

A méltányos alku után elragcsáltunk néhány macskagyökert, bevallom, némi macskafüvet is szimatoltgattunk, nagy jókedvvel mentem haza úszó lakosztályomba.

Azóta minden, bármilyen módon szerzett halfej után minden macska köteles nekünk ajándékot hozni, amit majdnem egyenlő arányban elosztunk, van itt egy abesszini macska, ő a könyvelőnk.

De azóta bej a címem, és most már tényleg kurrogva köszönnék el őrre a kikötői macskák. Most már megengedhetem magamnak, drága Rózsai néném, én is küldök nektek egy pakkot egy sirálytól, rusnya egy madár ugyan, de az Olt hídjáig elviszi, aztán megferedhet a Szent Anna-tóban.

A pakkban vagyok némi füstölt tőkehal, baklava, humusz és némi alig megrágcsált bárányporda. Fogyasszátok egészséggel.

Most, hogy így egészen bej lettem, erősen elgondolkodtam róla, ezt a Rodostót el kéne nevezni valami másnak, aminek értelme van, például Halastónak (annak tényleg elég nagy), vagy Drótosótnak, bár itt csak egyetlen tót macska van, az is olyan, amilyen.

Zárom levelem saját mancsilag, a pakkban egy kicsi macskagyökér is van, de azzal vigyázz, mert ha sokat eszel belőle, szárnyas kutyákkal álmodsz.

*Kelt itt Rodos- Halas- akármilyen tó partján, Ekim hónap 22-dik napján,
szerető híved, Timur bej.*

(Mind próbálom rászakolni ezeket, szólítsanak Don Timurnak, de nem áll rá a szájuk.)

HUSZONÖTÖDIK LEVÉL, ÚTILAPI
RÓZSIMACSKA LEVELE TIMURHOZ

Első pár soraimban is tudatom, megkaptuk a pakkot, értékeltük, megettük, a bárányporda nagyon finom lett volna, humuszba mártogatva, ha le nem rágtátok volna róla előtte a húst.

De hát ez van.

Én örvendek, hogy Neked most ilyen jól megy sorod, te se törődj azzal, Te hálátlan görény, hogy gazdáink már mindenhol köröztetnek, de most mondom én neked: pünkösdi macskakirályság az ilyen.

Hát mi vagy te? Macskiozó? Áááál Páccsinóóóót játszol? Netán már sebhely is van a pofádon? Lesz majd, ha hazajössz, azt garantálom.

Mi következhet még? Építettél egy macskaházat a domboldalon?

Szégnyeld a rusnya pofádat, s hiába nézel a nagy güllü szemekkel, pontosan tudom, mekkora verést kapsz, amikor hazajössz.

Tőlem.

Mondom neked, fogd vissza magad, ez nem a te pályád, te csak gyere haza, s kanda-rodj bé a gazdáink lába mellé, mert ott nem lesz neked rossz dolgod.

Igaz, itthon „csak” töltött káposzta van, meg csülök, meg kocsonya, de annyira szeretlek még mindig, hogy a kolbászból is csak a töltelékét eszem meg, a börtöt hagyom Rád gondolva, te botcsinálta martalóc.

Fogjad magad, s indulj haza, mert ha kommandót kell küldenem utánad, sokáig leszel még itthon magánzárában.

Még hogy Timur Pej, vagy Fej, vagy Bej, vagy bárminek is nevezzenek mostanság.

A dicsőség a fejedbe szállott, de én majd helyre verem, bennem bizhatsz.

Számúzó? Koldus? Bűnöző?

Hát ezt érdemeltük mi?

Most mondom: én félretettem egy fél zsák whiskast, meg tudok korrumpálni egy-két társaságot, hazahozatlak.

De tényleg, hagyd abba a hülyeséget s a marhaságot s ezt a macskajátékot, mert ennek nem lesz jó vége.

(Még hogy Bej, na, ne nevetess.)

Ideges Néné, Rózsai.

musical

NAGYSZABÁSÚ MUSICAL CSÍKBAN

Péter Beáta

Nagyszabású produkcióval jelentkezett a Csíki Játékszín az évad utolsó bemutatójaként. A mintegy ötven szereplőt felsorakoztató musical dupla szereposztásban készült.

Somogyi Szilárd, a Budapesti Operettszínház rendezője számos musical és operett színpadra állítását tudhatja maga mögött, a Csíki Játékszínben az ő nevéhez kötődnek az *Isten pénze*, a *Viktória* és a *Mária főhadnagy* című nagyszerű előadások is. Somogyi 2004-ben már rendezője volt a *Valahol Európában* című musicalnek a budapesti városmajori színpadon, annak előtte pedig Hosszú szerepét játszotta el a darabban – ezzel az előadással szélföldi turné is részt vettek.

Egy intenzív próbafolyamat volt, hasonló egy edzőtáborhoz, mert az első táncpróba után azt mondták a gyerekek, hogy ez

nem is próba, hanem edzés – mutatott rá a rendező. A vírushelyzet miatt online tartották a színészszelektációt, Bene Zoltán zenei vezető harmincegy gyereket választott ki a szöveg- és statisztaszerepekre. Mellettük a Csíki Játékszín társulatából tizennyolc színész játszik az előadásban.

A darab aktuális ma is, tartja Somogyi: „A világon sok helyen van háború, olyan nincs, hogy sehol ne legyen, és ott mindig vannak gyerekek, akik árván maradnak. Mindig vannak olyan emberek, akik elveszítik az otthonukat, és vannak, akiket üldöznek. És ez az az alapmotívum, ami örökérvényűvé teszi ezt a

Szívszorító történet szeretetről, barátságról, az egymásra fi gyelésről és a félelem legyőzéséről

musical. Azért ez valahol Európában, valahol a Duna mentén történik. Én ezt kiegészíteném, hogy valahol a Kárpát-medencében, mert azért itt az előadásban nagyon sok olyan dolog is megjelenik, kicsi jelzésekben, ami utal arra, hogy valaha ez az ország sokkal nagyobb volt.”

A *Valahol Európában* című filmet 1947-ben forgatták, és 1948. január 1-jén mutatták be. A Radványi Géza és Balázs Béla azonos című filmforgatókönyve alapján készült musical történetén egy egész generáció nőtt fel. A musical

zenéjét Dész László szerezte, a dalszövegeket Nemes István, a szövegkönyvet pedig Böhm György, Korcsmáros György és Horváth Péter jegyzi. A darab ősbemutatója 1995-ben a második világháború véget értén ötvenedik évfordulója alkalmából Horváth Péter rendezésében volt látható a Fővárosi Operettszínházban.

„Nem elég az, hogy ismert, nagyon jól megírt dalok vannak benne. Talán elég lehetne, de az nagyon fontos, hogy nagyon jól énekeljen mindenki a szereplőgárdából. És amikor az ötven ember

szájából harsog az, hogy »A zene az kell, hogy ne adjuk fel«, azért ott megmoccan a lélek. De mindez nem elég, hanem ehhez a darabhoz hit kell. Hit egymásban, hit abban, hogy az emberiség képes még arra, hogy ember legyen és emberien gondolkodjon, és mindig, amikor nagy katasztrófa, örület van, világégés, vagy éppen most a pandémia, képes az összefogásra. Mert noha sokan el akarják ezt felejtani, de mégis ez a genetikánkba van kódolva. Erről teszünk mi tanúbizonyosságot” – összegezte a rendező.

DÉS LÁSZLÓ - NEMES ISTVÁN - BÖHM GYÖRGY - KORCSMÁROS
GYÖRGY - HORVÁTH PÉTER: VALAHO EURÓPÁBAN

Egy csapat árván maradt gyerek a háborút próbálja túlélni, azonban az élelem megszerzése ezekben a nehéz időkben is lopásnak számít. Az összetartás menti meg őket, és az, hogy egy elhagyott birtokon a valamikori karmester, Simon Péter személyében találkoznak azzal a felnőtellel, aki megtanítja őket remélni, szeretni, gondoskodni. Szívszorító történet a szeretetről, a barátságról, az egymásra figyelésről és a félelem legyőzéséről.